

PACZUSKI
TAUDUL

PRZEKRÓJ PODATKOWY

12.08.2019 r.

WYBÓR ORZECZEŃ SĄDÓW ADMINISTRACYJNYCH ORAZ TSUE:

SPIS TREŚCI

Moment powstania dochodu podlegającego opodatkowaniu z tytułu uregulowania wierzytelności , wyrok NSA z 2 sierpnia 2019 r., sygn. II FSK 2612/17	3
Kwestia obowiązku stosowania art. 15c ustawy CIT w brzmieniu obowiązującym od dnia 1 stycznia 2018 r. do odsetek i prowizji od kredytu częściowo wypłaconego przed tą datą , wyrok WSA we Wrocławiu z 31 lipca 2019 r., sygn. I SA/WR 85/19	3
Skutki podatkowe połączenia spółek kapitałowych przez przejęcie w trybie art. 492 § 1 pkt 1 Kodeksu spółek handlowych , wyrok WSA w Gliwicach z 31 lipca 2019 r. sygn. I SA/GL 197/19	3
Kwestia powstania przychodu w związku z przelewem wierzytelności przyszłej , wyrok WSA we Wrocławiu z 30 lipca 2019 r., sygn. I SA/WR 321/19	4
Przepis art. 43 ust. 15 pkt 2 ustawy VAT jest niezgodny z Dyrektywą 112 , wyrok WSA w Krakowie z 1 sierpnia 2019 r., sygn. I SA/KR 609/19	4

Moment powstania dochodu podlegającego opodatkowaniu z tytułu uregulowania wierzytelności, wyrok NSA z 2 sierpnia 2019 r., sygn. II FSK 2612/17

W omawianej sprawie NSA pochylił się nad zagadnieniem momentu powstania dochodu z tytułu uregulowania przez dłużnika wierzytelności nabytej przez podatnika. We wniosku o wydanie interpretacji indywidualnej, podatnik stwierdził, że dochód z tytułu spłaty wierzytelności powstanie dopiero w momencie, w którym suma wpłat dłużnika przekroczy koszty nabycia wierzytelności.

Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej wydał interpretację, w której uznał stanowisko podatnika za nieprawidłowe. Interpretacja ta została następnie uchylona przez WSA we Wrocławiu. Sprawa znalazła swój finał przed NSA, który zgodził się z organem podatkowym.

Zdaniem NSA, w przypadku otrzymania przez podatnika częściowej spłaty wierzytelności, podatnik powinien rozpoznać koszty uzyskania przychodu proporcjonalnie do udziału otrzymanej wpłaty w pełnej kwocie wierzytelności. Przykładowo, w sytuacji, w której wpłata pokrywa X% wierzytelności, koszty uzyskania przychodu z tej wpłaty powinny wynieść X% kosztów poniesionych na nabycie tej wierzytelności.

Kwestia obowiązku stosowania art. 15c ustawy CIT w brzmieniu obowiązującym od dnia 1 stycznia 2018 r. do odsetek i prowizji od kredytu częściowo wypłaconego przed tą datą, wyrok WSA we Wrocławiu z 31 lipca 2019 r., sygn. I SA/WR 85/19

Skoro część kredytu została przekazana spółce jeszcze przed wejściem w życie nowelizacji ustawy CIT wprowadzającej limity finansowania dłużnego tj. przed dniem 1 stycznia 2018 r. - to spółka ma prawo część odsetek związaną z tą częścią kredytu rozliczyć na zasadach obowiązujących przed dniem 1 stycznia 2018 r. Wynika to przede wszystkim z charakteru przepisu przejściowego, który ma zapewnić, jak wskazywał ustawodawca w uzasadnieniu do projektu, ochronę praw nabytych.

Inna wykładnia tego przepisu spowodowałaby naruszenie zasady niedziałania prawa wstecz, a także zasady ochrony praw nabytych oraz

zasady równości, gdyż odmiennie podatkowo traktowani byłiby podatnicy, którzy odsetki od kredytu rozliczają jako koszty pośrednie, a inaczej podatnicy uznający je za koszty bezpośrednie.

Skutki podatkowe połączenia spółek kapitałowych przez przejęcie w trybie art. 492 § 1 pkt 1 Kodeksu spółek handlowych, wyrok WSA w Gliwicach z 31 lipca 2019 r. sygn. I SA/GL 197/19

W ocenie WSA w Gliwicach, błędne jest stanowisko, że niezależnie od tego czy planowane połączenie spółek kapitałowych będzie miało na celu uniknięcie lub uchylenie się od opodatkowania, spółka będzie mogła, w oparciu o art. 12 ust. 4 pkt 4 i 11 ustawy CIT wyłączyć ze swojego przychodu w CIT wartość rynkową spółek przejmowanych.

Przepisy art. 12 ust. 4 pkt 4 i pkt 11 ustawy CIT nie znajdą zastosowania w sytuacji połączenia spółek kapitałowych, ponieważ nie można tej transakcji zakwalifikować jako podwyższenia kapitału. Nie znajdzie tu zastosowania linia orzecznicza uznająca połączenie spółki kapitałowej z osobową za mieszczące się w zakresie ww. przepisów. Nie można bowiem utożsamiać łączenia spółek kapitałowych z połączeniem spółki kapitałowej z osobową. Przemawia za tym odrębne uregulowanie przez ustawodawcę kwestii łączenia spółek kapitałowych w art. 12 ust. 4 pkt 3e i 3f ustawy CIT.

WSA w Gliwicach wskazał także, że w sytuacji, w której wyłączona byłaby neutralność podatkowa połączenia spółek, spółka przejmująca nie będzie uprawniona do rozpoznania kosztów uzyskania przychodów w wysokości wartości nominalnej udziałów wydawanych wspólnikom spółek łączonych na zasadach ogólnych wynikających z art. 15 ust. 1 ustawy CIT. Swoje rozstrzygnięcie sąd argumentował tym, że skoro ustawodawca wyłączył neutralność podatkową w sytuacji, w której głównym celem połączenia spółek jest optymalizacja podatkowa (unikanie opodatkowania), to niedopuszczalne jest przyjęcie wykładni, zgodnie z którą w takiej sytuacji podatnik może skorzystać z ogólnych zasad rozpoznawania kosztów. Skoro bowiem celem spółki nie jest osiągnięcie przychodu, lecz unikanie opodatkowania to nie może być jej przyznane prawo do rozpoznawania kosztów podatkowych.

Kwestia powstania przychodu w związku z przelewem wierzytelności przyszłej, wyrok WSA we Wrocławiu z 30 lipca 2019 r., sygn. I SA/WR 321/19

Sprawa rozpoznawana przez WSA we Wrocławiu dotyczyła podatnika, który otrzymywał od innych podmiotów wierzytelności o charakterze odszkodowawczym, a następnie odzyskiwał je we własnym imieniu, lecz na rachunek zbywcy wierzytelności. Za odzyskanie wierzytelności Spółka otrzymywała wynagrodzenie prowizyjne odpowiadające ustalonemu z klientem procentowi odzyskanej wierzytelności. Ponadto, podatnik dokonywał odpłatnego zbycia na rzecz innych podmiotów przyszłych wierzytelności z tytułu prowizji, które miał otrzymać. Wynagrodzenie z tytułu zbycia wierzytelności przyszłej było wypłacane po zbyciu jedynie w części obejmującej część przewidywanej prowizji. Następnie, po odzyskaniu odszkodowania przez podatnika, następowało ostateczne rozliczenie ceny sprzedaży wierzytelności z tytułu prowizji, tj. w sytuacji, w której prowizja przewyższała uiszczoną cenę, podatnik otrzymywał dodatkowe wynagrodzenie, a w sytuacji, w której była niższa, podatnik był zobowiązany do zwrotu odpowiedniej części wynagrodzenia.

Zdaniem podatnika, przychód z tytułu sprzedaży wierzytelności przyszłej powinien być ustalany pierwotnie w kwocie odpowiadającej procentowi zbywanej wierzytelności przyszłej. Następnie, po wyegzekwowaniu odpowiedniej kwoty odszkodowania, podatnik powinien rozpoznać kolejny przychód (w przypadku otrzymania dodatkowego wynagrodzenia) lub pomniejszyć (skorygować) przychód w bieżącym okresie (w przypadku zmniejszenia wynagrodzenia).

Organ interpretacyjny i sąd nie zgodziły się z podatnikiem. Zdaniem WSA we Wrocławiu, przychód z tytułu sprzedaży wierzytelności przyszłej powinien zostać rozpoznany w wysokości odpowiadającej cenie zawartej w umowie sprzedaży wierzytelności. W przypadku zbycia wierzytelności, przychód powstały w związku z ich zbyciem na rzecz podmiotu trzeciego należy rozpoznać w momencie ich zbycia, zgodnie z art. 12 ust. 3a ustawy CIT (chyba, że wcześniej dojdzie do uregulowania należności lub wystawienia faktury). Natomiast wysokość tego przychodu należy określić na podstawie art. 14 ust. 1 ustawy CIT, w wysokości ceny ustalonej w umowie.

Przepis art. 43 ust. 15 pkt 2 ustawy VAT jest niezgodny z Dyrektywą 112, wyrok WSA w Krakowie z 1 sierpnia 2019 r., sygn. I SA/KR 609/19

Dyrektywa 112 nie zawiera regulacji zgodnie z którymi usługi doradztwa w zakresie w jakim związane są z usługami zarządzania funduszami inwestycyjnymi powinny być wyłączone z zakresu zwolnienia VAT, a skoro tak to ustawodawca krajowy wprowadzając art. 43 ust. 15 pkt 2 ustawy VAT wykroczył poza ramy Dyrektywy 112, a tym samym wprowadził do polskiego porządku prawnego przepis, który jest niezgodny z prawem unijnym.

Za nieprawidłowe należy uznać stanowisko organu, iż za usługi zarządzania alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi, podlegające zwolnieniu z VAT, należy rozumieć wyłącznie usługi zarządzania portfelem inwestycyjnym tych funduszy i zarządzania ryzykiem świadczone przez podmioty zarządzające alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi.

WYBÓR INTERPRETACJI PODATKOWYCH

SPIS TREŚCI

- Kwalifikacja wypłacanych kontrahentowi zagranicznemu należności do „zysków przedsiębiorstwa” w rozumieniu art. 7 polsko-irlandzkiej UPO. Spełnienie przesłanek wynikających z art. 26 ust. 7a w zw. z art. 28b ust. 4 pkt 4-6 ustawy CIT odnośnie do możliwości niepobrania podatku**, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 24 lipca 2019 r., sygn. 0111-KDIB1-1.4010.218.2019.1.BS _____ 6
- Sposób ustalenia proporcji, o której mowa w art. 24b ust. 10 ustawy CIT, dla celów obliczenia kwoty obniżającej podstawę opodatkowania podatkiem od przychodów z budynków**, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 24 lipca 2019 r., sygn. 0111-KDIB2-1.4010.182.2019.1.MJ _____ 6
- Kwestia zastosowania zwolnienia z VAT do usług udzielania pożyczek, przyjmowania depozytów oraz zarządzania płynnością finansową w ramach cash poolingu**, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 23 lipca 2019 r., sygn. 0114-KDIP1-2.4012.283.2019.1.IG _____ 7
- Wydatki na nabycie usługi utrzymania oprogramowania i usług wsparcia oprogramowania bukmacherskiego w świetle art. 15e ust. 1 ustawy CIT**, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 24 lipca 2019 r., sygn. 0111-KDIB2-1.4010.212.2019.2.BJ _____ 7

Kwalifikacja wypłacanych kontrahentowi zagranicznemu należności do „zysków przedsiębiorstwa” w rozumieniu art. 7 polsko-irlandzkiej UPO. Spełnienie przesłanek wynikających z art. 26 ust. 7a w zw. z art. 28b ust. 4 pkt 4-6 ustawy CIT odnośnie do możliwości niepobrania podatku, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 24 lipca 2019 r., sygn. 0111-KDIB1-1.4010.218.2019.1.BS

1) Należności dotyczące świadczonych usług reklamowych należy kwalifikować jako „zyski przedsiębiorstwa” w rozumieniu art. 7 polsko-irlandzkiej umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania („UPO”). Zyski te podlegają opodatkowaniu tylko w państwie siedziby podmiotu, który dochód taki uzyskuje (w rozpatrywanej sprawie w Irlandii, pod warunkiem właściwego formalnego udokumentowania).

2) Płatnik, który chce zastosować art. 7 ust. 1 polsko-irlandzkiej UPO i nie dokonywać poboru podatku u źródła jest zobowiązany do przeprowadzenia pełnej weryfikacji warunków umożliwiających skorzystanie z tego zwolnienia/niepobrania podatku, zachowując przy tym należyłą staranność. To oznacza, że płatnik ma obowiązek weryfikować czy uzyskująca dochody z tytułu usług reklamowych irlandzka spółka spełnia wszystkie warunki do skorzystania z możliwości niepobrania podatku u źródła.

W ramach należytej staranności nie można ograniczać się jedynie do weryfikacji warunków zastosowania niepobrania podatku na podstawie art. 7 ust. 1 polsko-irlandzkiej UPO. Tym samym poza posiadaniem certyfikatu rezydencji podatnika konieczna jest weryfikacja okoliczności i warunków uzasadniających możliwość niepobrania podatku.

3) Płatnik wypłacający należności z tytułu usług reklamowych, ma obowiązek sprawdzić, czy istnieją okoliczności uniemożliwiające spełnienie przesłanek, o których mowa w art. 28b ust. 4 pkt 4-6 ustawy CIT, tj. m. in. ustalić rezydencję podatnika, ustalić, czy podatnik jest rzeczywistym właścicielem należności oraz czy podatnik prowadzi rzeczywistą działalność gospodarczą w kraju rezydencji.

Wyliczenie zawarte w art. 28b ust. 4 ustawy CIT ma charakter katalogu otwartego. Usta-

wodawca poprzez użycie sformułowania „w szczególności” przedstawił minimalny zakres objętej/potwierdzonej oświadczeniem weryfikacji. Niewykluczone jest, że dla dochowania należytej staranności w pewnych okolicznościach wymagane będzie także posiadanie dodatkowej dokumentacji potwierdzającej zasadność niepobrania podatku zgodnie z polsko-irlandzką UPO.

Sposób ustalenia proporcji, o której mowa w art. 24b ust. 10 ustawy CIT, dla celów obliczenia kwoty obniżającej podstawę opodatkowania podatkiem od przychodów z budynków, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 24 lipca 2019 r., sygn. 0111-KDIB2-1.4010.182.2019.1.MJ

W sytuacji, w której podatnik jest komandytariuszem dwóch spółek komandytowych będących właścicielami nieruchomości, aby obliczyć proporcję kwoty pomniejszającej podstawę opodatkowania w podatku od przychodów z budynków (art. 24b ust. 10 ustawy CIT) podatnik powinien:

- podzielić sumę kwot przychodów z budynków uzyskiwanych za pośrednictwem spółki komandytowej 1 oraz spółki komandytowej 2 (w wysokości ustalonej z uwzględnieniem przysługującego wnioskodawcy prawa do udziału w zyskach tych spółek)
- przez sumę kwot przychodów z budynków, uzyskiwanych przez wnioskodawcę za pośrednictwem ww. spółek komandytowych oraz przez podmioty z wnioskodawcą powiązane – tj. zarówno spółki, w których kapitale wnioskodawca posiada udział, jak i podmioty, które posiadają taki udział w kapitale wnioskodawcy.

Tak obliczoną proporcję wnioskodawca powinien następnie przemnożyć przez kwotę, o której mowa w art. 24b ust. 9 ustawy CIT tj. 10 000 000 zł.

Ustalona w powyższy sposób kwota pomniejszająca kwotę przychodów, uzyskiwanych przez wnioskodawcę za pośrednictwem spółek komandytowych z tytułu najmu opisanych we wniosku budynków, stanowiącą podstawę opodatkowania podatkiem od przychodów z budynków, o którym mowa w art. 24b ust. 1 ustawy CIT.

Kwestia zastosowania zwolnienia z VAT do usług udzielania pożyczek, przyjmowania depozytów oraz zarządzania płynnością finansową w ramach cash pooling, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 23 lipca 2019 r., sygn. 0114-KDIP1-2.4012.283.2019.1.IG

1) Usługi udzielania pożyczek w ramach obecnego cash pooling (gdzie przekazywanie środków pieniężnych odbywa się nieregularnie na wniosek danego uczestnika lub lidera, w zależności od potrzeb gotówkowych), podlegają zwolnieniu z opodatkowania VAT na podstawie art. 43 ust. 1 pkt 38 ustawy VAT.

Natomiast usługi przyjmowania depozytów w ramach obecnego cash pooling, podlegają zwolnieniu z opodatkowania VAT na podstawie art. 43 ust. 1 pkt 40 ustawy VAT.

W konsekwencji, wnioskodawca nabywając od lidera usługi udzielania pożyczek powinien rozpoznać import usług zwolnionych z podatku na podstawie art. 43 ust. 1 pkt 38 ustawy VAT, natomiast nabywając od lidera usługi przyjmowania depozytów powinien rozpoznać import usług zwolnionych z podatku na podstawie art. 43 ust. 1 pkt 40 ustawy VAT.

2) Usługi zarządzania płynnością finansową świadczone przez lidera na rzecz wnioskodawcy w ramach planowanego cash pooling (gdzie przelewy środków pieniężnych będą dokonywane regularnie każdego dnia lub raz w tygodniu) podlegają zwolnieniu z opodatkowania VAT na podstawie art. 43 ust. 1 pkt 40 ustawy VAT.

W konsekwencji, wnioskodawca nabywając od lidera usługi zarządzania płynnością finansową w ramach planowanego cash pooling powinien rozpoznać import usług zwolnionych z podatku na podstawie art. 43 ust. 1 pkt 40 ustawy VAT.

Wydatki na nabycie usługi utrzymania oprogramowania i usług wsparcia oprogramowania bukmacherskiego w świetle art. 15e ust. 1 ustawy CIT, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 24 lipca 2019 r., sygn. 0111-KDIB2-1.4010.212.2019.2.BJ

Usługi utrzymania oprogramowania i usługi wsparcia oprogramowania bukmacherskiego, w części dotyczącej analizy biznesowej związanej z przeniesieniem potrzeb biznesowych zgłaszanych przez wnioskodawcę na funkcje systemów IT są usługami podobnymi do usług doradczych i jako takie objęte są dyspozycją art. 15e ust. 1 ustawy CIT. Również wskazane przez wnioskodawcę usługi w części obejmującej zarządzanie infrastrukturą sieciową podlegają ograniczeniom w zaliczaniu do kosztów uzyskania przychodu gdyż ze swej istoty stanowią usługi zarządzania.

Natomiast do pozostałych usług wymienionych we wniosku związanych z rozwojem oprogramowania oraz utrzymania rozwiązań backoffice nie znajdzie zastosowania art. 15e ust. 1 ustawy CIT. Usługi te nie stanowią bowiem usług, o których mowa w tym przepisie ani nie są usługami do nich podobnymi.

KONTAKT

ANDRZEJ PACZUSKI
tel. +48 510 051 712
andrzej.paczuski@ptpodatki.pl

MACIEJ GROCHULSKI
tel. +48 501 012 085
maciej.grochulski@ptpodatki.pl

WARSZAWA

ul. Giełdowa 7/9, 01-211 Warszawa
tel. 22 205 22 00, fax 22 205 22 01
e-mail: biuro@ptpodatki.pl

KATOWICE

ul. Jesionowa 22, 40-158 Katowice
tel. 32 732 33 45, fax 22 205 22 01
e-mail: biuro@ptpodatki.pl